

Sygn. akt I ACa 213/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Uznańska
Sędziowie:	SSA Andrzej Szewczyk (spr.) SSA Teresa Rak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Lech

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa J. C.

przeciwko (...) Spółce z o.o. w K.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 10 grudnia 2012 r. sygn. akt I C 2494/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu brzmienie:

„1. nakazuje stronie pozwanej (...) Spółce z o.o. w K., aby w terminie 7 dni opublikowała w języku polskim na stronie internetowej (...) _ oraz w języku francuskim na stronie internetowej (...) _ w prawym górnym rogu witryn w formie pliku graficznego o wymiarach 250x250 pikseli i udostępniła dla użytkowników tychże stron internetowych przez okres 30 dni od dnia publikacji oświadczenie o treści: (...) sp. z o. o. w K. oświadcza, że naruszyła dobra osobiste J. C. poprzez zaniechanie niezwłocznego usunięcia jego danych z portalu _(...)

2. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki z o.o. w K. na rzecz (...) Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych (...) w K., ul. (...) kwotę 500 zł (pięćset złotych) ;

3. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.137 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści siedem złotych) tytułem kosztów procesu.”;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 945 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 kwietnia 2013 r.

W ostatecznym zmodyfikowanym żądaniu powód J. C. domagał się od strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.: 1) złożenia oświadczenia o treści (...) Spółka z o.o. w K. oświadcza, że naruszyła dobra osobiste powoda poprzez zaniechanie niezwłocznego usunięcia jego danych z portalu (...); 2) opublikowania w terminie 7 dni od uprawomocnienia się wyroku oświadczenia o treści: (...) Spółka z o.o. w K. oświadcza, że naruszyła dobra osobiste powoda poprzez zaniechanie niezwłocznego usunięcia jego danych z portalu (...)", w języku polskim na stronie internetowej www.interkadra.pl oraz w języku francuskim (...) w prawym górnym rogu witryn w formie pliku graficznego o wymiarach 250x250 pikseli i jego udostępnienie dla użytkowników tychże stron internetowych przez okres 30 dni od dnia publikacji oświadczeń; 3) zapłaty kwoty 500 zł na rzecz (...) Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych (...) w K. tytułem obowiązku zapłaty sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Nadto powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

Na uzasadnienie swoich żądań powód podał, że do 21 kwietnia 2011 r. był pracownikiem strony pozwanej a po rozwiązaniu stosunku pracy, został zatrudniony w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w jej D. Zagranicznym. W pozwanej spółce zajmował się kontaktami z klientami francuskimi. Dane osobowe powoda w postaci jego imienia i nazwiska jako osoby kontaktowej były zamieszczone na portalu internetowym spółki oraz w internetowej bazie danych członków (...) Izby (...) we Francji. Pomimo ustania stosunku pracy ze stroną pozwaną w dniu 21 kwietnia 2011 r. jego dane osobowe po tym czasie nadal figurowały na powyższych stronach a strona pozwana wykorzystywała jego pracownicze konto mailowe do wysyłania korespondencji podpisywanej imieniem i nazwiskiem powoda. Powód zaznaczył, że nie udzielił stronie pozwanej zgody na publikację jego imienia i nazwiska w okresie po zakończeniu ustaniu stosunku pracy u pozwanej spółki. Działania strony pozwanej zagroziły i naruszyły dobra osobiste powoda w postaci jego imienia i nazwiska. Żądanie nakazania stronie pozwanej złożenia oświadczenia o żądanej treści oraz wezwania przedprocesowe wystosowane do strony pozwanej mają w ocenie powoda zdyscyplinowanie strony przeciwnej, aby nie stosowała podobnych praktyk w przyszłości. Z uwagi na odejście powoda z pozwanej spółki w atmosferze konfliktu, powód nie chce też, aby jego nazwisko łączone było z tą firmą.

Strona pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu podała, że powód był u niej zatrudniony na stanowisku doradcy w D. (...) Klientów Zagranicznych - Francja do 31 maja 2012 r. Następnie powód zatrudnił się w firmie konkurencyjnej. Wskazała, że w tym samym czasie co powód, z pracy odeszli wszyscy inni pracownicy D. (...) Klientów Zagranicznych, w tym kierownik D.. W konsekwencji D. ten przestał działać, tak że żadne dane osobowe powoda nie były przez stronę pozwaną wykorzystywane i żaden klient strony pozwanej nie był informowany odnośnie zatrudnienia powoda u strony pozwanej, a maile wysyłała i podpisywała swoim nazwiskiem K. Ż.. Strona pozwana podała, że dane powoda z materiałów informacyjnych i reklamowych zostały przez nią bezzwłocznie usunięte. Zarzuciła, że powód nie wykazał, iż po dniu 13 lipca 2011 r. strona pozwana dokonywała naruszeń jego dóbr osobistych, twierdząc, że strona pozwana w listopadzie 2011 r. zgłosiła (...) we Francji zmiany, wskazując jako osobę do kontaktów prezesa zarządu pozwanej spółki (...).

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie w punkcie I oddalił powództwo, w punkcie II zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 540 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił, że powód był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy na czas określony od dnia 28 maja 2009 r. do dnia 31 maja 2012 r. W okresie zatrudnienia u strony pozwanej powód zajmował stanowisko doradcy

ds. (...) klienta w dziale (...) klientów zagranicznych - Francja. Do obowiązków powoda należało w in. utrzymywanie stałych relacji pracodawcy z klientami na terenie Francji, aktywne pozyskiwanie klientów, podpisywanie umów z pozyskanymi klientami, tworzenie i aktualizacja materiałów reklamowych i sprzedażowych w języku francuskim. Bezpośrednim przełożonym powoda był S. S.. W dniu 1 kwietnia 2011 r. skierował do strony pozwanej wniosek o rozwiązanie umowy o pracę za obustronnym porozumieniem z dniem 21 kwietnia 2011 r., żądając, by w przypadku odmowy, pismo to potraktować jako wypowiedzenie umowy o pracę. W dniu 22 kwietnia 2011 r. członkowie zarządu strony pozwanej wezwali powoda do usprawiedliwienia nieobecności w pracy w tym dniu i do stawienia się do pracy w gotowości. W dniu 29 kwietnia 2011 r. wystosowano do powoda pisemne oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu z nim umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia w trybie art. 52 par. 1 pkt. 1 k.p. z powodu nieobecności powoda w pracy w okresie od dnia 26 do dnia 29 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy ustalił dalej, że przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Podgórze w Krakowie toczy się pod sygn. IV P 770/11 sprawa z powództwa powoda przeciwko pozwanej spółce (...) o sprostowanie świadectwa pracy, gdyż zdaniem powoda stosunek pracy został rozwiązany w trybie porozumienia stron; zdaniem pozwanej spółki stosunek pracy z powodem trwał do 29 kwietnia 2011 r. i został rozwiązany w trybie dyscyplinarnym. Natomiast przed Sądem Okręgowym w Krakowie Wydział VI Pracy toczy się pod sygn. VI Pm 8/11 sprawa z powództwa spółki (...) przeciwko powodowi, w której spółka (...) zarzuca powodowi naruszenie zasad uczciwej konkurencji w stosunku do niej. Sąd ustalił również, że w okresie, w którym powód przestał pracować u strony pozwanej, tj. w kwietniu 2011 r., z pracy u strony pozwanej zwolnili się wszyscy pozostali pracownicy jej działu (...) klientów zagranicznych, w tym kierownik działu S. S.. Od czasu odejścia z pracy wszystkich pracowników z tego działu, strona pozwana zawiesiła działalność handlową we Francji i nie pozyskiwała już klientów do pracy we Francji, wszyscy pracownicy przeznaczeni do tych czynności już nie pracowali. Nie było również żadnych kontaktów ze strony klientów francuskich powołujących się na nazwisko powoda.

Pozwana spółka kontaktowała się z dotychczasowymi francuskimi klientami informując, że powód nie jest już jej pracownikiem. Czterech pracowników, którzy odeszli z pracy, w tym kierownik, znaleźli zatrudnienie w spółce (...) w K.. Spółka (...) prowadzi podobną (...) spółka (...) działalność w zakresie pozyskiwania klientów do pracy tymczasowej we Francji. W dniu 17 maja 2011 r. z pracowniczego konta powoda wysłano korespondencję, która dotyczyła wykazu przepracowanych godzin przez Pana B.. Wysłana korespondencja została podpisana przez K. Ż. - pracownika strony pozwanej. Jak ustalił Sąd Okręgowy, w dniu 7 czerwca 2011 r. na stronie internetowej strony pozwanej w wykazie osób kontaktowych tej spółki podano powoda oraz D. S.. Do początku 2012 r. również w wykazie członków (...) Izby (...) we Francji figurowało nazwisko powoda, jako osoby kontaktowej. W listopadzie 2011 tej bazy danych został wpisany M. S. (1). Protokół zdawczo - odbiorczy S. S. z dnia 11 maja 2011 r. zawiera m. in. jego oświadczenie, że nie posiada kopii informacji w postaci hasła i kodów dostępu do strony (...) oprócz wydruku złożonego w załączeniu do protokołu. W protokole tym widnieje również adnotacja przedstawicielki spółki, że w jej ocenie, hasła i kody dostępu nie zostały przez zdającego wydane spółce. W dniu 5 lipca 2011 r. powód zwrócił się do strony pozwanej o usunięcie jego danych ze strony internetowej spółki. W odpowiedzi strona pozwana stwierdziła, że konto powoda nie było aktywne od czasu zaprzestania przez niego pracy w spółce. Nadto zapewniła powoda, że nie będzie wykorzystywać jego danych a jeśli treści dotyczące jego osoby na stronie internetowej spółki zostaną stwierdzone, to niezwłocznie ulegną weryfikacji. Sąd ustalił, że strona pozwana prowadziła korespondencję mailową dotyczącą przydzielenia loginu i hasła umożliwiających korzystanie z bazy członków (...) w styczniu 2012 r. Powód nie ma dowodów na to, aby strona pozwana wykorzystywała jego imię i nazwisko dla pozyskiwania klientów z Francji, w tym klientów powoda zatrudnionego obecnie w spółce (...). Powód nie ma dowodów, że klienci odstępowali od współpracy z nim, w związku z tym, że jego nazwisko figurowało na stronie pozwanej spółki, zarówno reklamowej, jak i w bazie danych (...). Powód nie udowodnił by poniósł jakiegokolwiek ujemne skutki związane z faktem, że do początku 2012 r. jego dane, jako osoby kontaktowej figurowały na przedmiotowych stronach.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów w postaci korespondencji stron, kserokopii pozwu z dnia 30 kwietnia 2011 r. w sprawie VI Pm 8/11, umowy o pracę z 1 maja 2011 r. ze spółką (...), korespondencji elektronicznej, protokołu zdawczo - odbiorczego z dnia 11 maja 2011 r., a także na podstawie dowodów z przesłuchania powoda i M. S. (1) oraz zeznań świadka S. S.. Sąd dał wiarę M. S. (2), że nazwisko powoda nie było

wykorzystywane dla celów działalności spółki w zakresie pozyskiwania klientów francuskich oraz, że od kwietnia 2011 D. (...) Klientów Francja w pozwanej spółce zaprzestał aktywnej działalności.

Na podstawie poczynionych ustaleń Sąd Okręgowy uznał powództwo za nieuzasadnione. W rozważaniach prawnych Sąd I instancji omówił problematykę ochrony dóbr osobistych jednostki. Wskazał, że dane osobowe człowieka w postaci imienia i nazwiska są jego dobrem osobistym. Nie można mówić ani o bezprawności działania innych osób, ani o zagrożeniu dóbr osobistych tymi działaniami, dopóki dane osobowe są używane zgodnie z regułami społecznymi. O naruszeniu dobra osobistego decyduje obiektywna ocena konkretnych okoliczności, nie zaś subiektywne odczucie strony zainteresowanej. Sąd Okręgowy podkreślił, że ochrona dobra osobistego służy tej osobie, której dobro zostało naruszone stąd nie ma podstaw do dochodzenia takiego roszczenia w sytuacji kiedy osoba ta chce działać profilaktycznie z odniesieniem się do innych osób lub praktyk skierowanych przez, jej zdaniem, podmiot naruszający takie dobra. W tym kontekście Sąd Okręgowy wskazał, że w trakcie procesu powód wyraźnie podał, że jego żądanie nakazania stronie pozwanej złożenia przez stronę pozwaną oświadczenie oraz wystosowane przez powoda przesądowe wezwania do strony pozwanej o usunięcie danych, mają służyć tylko i wyłącznie zdyscyplinowaniu strony pozwanej tak, aby nie stosowała podobnych praktyk w przyszłości. W realiach sprawy dane osobowe powoda, jako osoby kontaktowej z klientami figurowały na stronie informacyjnej spółki, jak i w bazie danych członków (...) we Francji, gdzie strona pozwana została wpisana, jako jeden z wielu podmiotów gospodarczych. Te dane powoda zostały usunięte przez stronę pozwaną dopiero po wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu Okręgowego możliwość umieszczenia danych pozwanej spółki na portalu (...) była formą reklamy dla niej oraz informacją stanowiącą dla jej kontrahentów gwarancję jakości wykonywanych usług. Sąd Okręgowy uznał, że powód nie udowodnił czy i w jaki sposób strona pozwana wykorzystywała jego nazwisko dla celów swojej własnej działalności lub w innych celach. Co więcej powód nie wskazał żadnych negatywnych dla siebie skutków tego, że jego dane do początku 2012 figurowały na stronie spółki i portalu (...) Francja. Wobec tego Sąd Okręgowy uznał, że dobra osobiste powoda nie zostały naruszone w sposób, jaki wskazał w pozwie, tj. przez wykorzystywanie jego danych, jak też poprzez używanie ich w działalności spółki. Zaznaczył, że powód nie zaprzeczył w tym zakresie zeznaniom M. S. (1). Powyższe oraz twierdzenie powoda, że wyłącznym celem powództwa jest zdyscyplinowanie strony pozwanej doprowadziło Sąd Okręgowy do konkluzji, że wystąpienie z powództwem było spowodowane konfliktową atmosferą związaną z odejściem z pracy powoda, toczącymi się procesami przed sądami pracy i subiektywnym odczuciem, że pozostawienie jego danych, jako pracownika spółki mogło być przez potencjalnie wykorzystane. Końcowo Sąd Okręgowy zważył, że nieusunięcie przez stronę pozwaną danych powoda, pomimo jego żądania, mogłoby stanowić naruszenie dóbr osobistych przez spółkę (...) jedynie wówczas, gdyby dane te były używane przez tę spółkę dla jej celów lub dla innych celów. W przedmiotowej sprawie powód nie udowodnił swoich twierdzeń, by taka sytuacja miała miejsce.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy rozstrzygnął na podstawie 98 k.p.c. i § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Apelację od wyroku złożył powód, zaskarżając wyrok w całości i domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie powództwa ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Nadto wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu na obie instancje.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania:

a. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na błędnym przyjęciu, że udostępnienie informacji dotyczących powoda na portalu internetowym nie stanowiło wykorzystania jego imienia i nazwiska, podczas gdy celem i funkcją portalu (...) jest udostępnienie jego użytkownikom informacji przez przedsiębiorców, a strona pozwana prezentowała na jego łamach nieprawdziwą informację, że powód jest nadal jego pracownikiem.

b. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez granic swobodnej oceny dowodów polegające na błędnym przyjęciu, że wyłącznym celem powództwa było zdyscyplinowanie pozwanego na przyszłość, podczas gdy z materiału dowodowego wynika, że powód wniosł powództwo, gdyż strona pozwana bezprawnie używała jego imienia i nazwiska tak, iż u odbiorcy wywoływało to mylne wyobrażenie, że powód pozostaje pracownikiem strony pozwanej.

c. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 230 k.p.c. poprzez danie wiary zeznaniom świadka M. S. (3), którym powód miał rzekomo nie zaprzeczyć, że „od kwietnia 2011 r. dział (...) Klientów zaprzestał aktywnej działalności” podczas gdy taki wniosek stoi w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego i zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a powód podczas przesłuchania wskazał na okoliczność przeciwną.

d. art. 328 § 1 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie w treści uzasadnienia znaczenia i doniosłości dla rozstrzygnięcia faktu „zatrudnienia się przez powoda w spółce o podobnym profilu działalności, na podobnym jak u pozwanej stanowisku, oraz, że dane powoda w nowej spółce figurują w materiałach reklamowych tej spółki” oraz faktu zaktualizowania danych na stronie portalu (...) poprzez dopisanie członka zarządu pozwanej spółki (...) przy jednoczesnym zaniechaniu usunięcia danych dotyczących powoda.

2. naruszenie prawa materialnego - art. 24 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez ich niewłaściwą interpretację prowadzącą do błędnego wniosku, że to na powodzie spoczywał ciężar wykazania negatywnych dla siebie skutków tego, że jego dane do początku 2012 r. figurowały na stronie internetowej portalu (...) oraz, że powód nie wykazał naruszenia swoich dóbr osobistych, podczas gdy zgodnie z przepisami k.c. to na stronie przeciwnej spoczywać ciężar udowodnienia braku bezprawności swojego działania i posiadania tytułu prawnego do posługiwania się imieniem i nazwiskiem powoda po ustaniu stosunku pracy.

W uzasadnieniu apelacji powód rozwinął argumentację poszczególnych zarzutów.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona. W ocenie Sądu Apelacyjnego, ustalony w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, wyżej przytoczony za Sądem Okręgowym stan faktyczny, uzasadnia taką właśnie konkluzję. W tej zaś sytuacji tracą na znaczeniu zarzuty apelacji naruszenia wymienionych tam przepisów procesowych; w rzeczy samej można je skwitować stwierdzeniem, że chodziło raczej o błąd subsumcji i wadliwe niestwierdzenie, iż ustalenia faktycznie przemawiają za uwzględnieniem powództwa. Bez znaczenia przy tym są - dla oceny najistotniejszych zdarzeń - zeznania świadka M. S. (3), wymienionego w zarzutach apelacyjnych. Istotne jest bowiem to nie zaprzeczone ustalenia, że powód z końcem kwietnia 2011 roku zaprzestał pracy w pozwanej Spółce, a pozwana Spółka mimo tego aż do początku 2012 roku nie spowodowała usunięcia jego nazwiska i danych z portalu (...), a nastąpiło to dopiero po wniesieniu powództwa w niniejszej sprawie. Zeznaniom powoda Sąd Okręgowy dał wiarę, jednakże wyeksponował z jego wcześniejszych twierdzeń głównie to, że powodowi chodziło „o zdyscyplinowanie pozwanego, aby nie stosował podobnych praktyk w przyszłości”; podkreślono też, iż powód podał, że nie ma dowodów, by Spółka wykorzystywała jego nazwisko dla pozyskiwania klientów z terenu Francji. Nie wskazano natomiast, że powód w swych zeznaniach podał także, iż nie chciał, by jego nazwisko było łączone ze stroną powodową, bo odszedł od niej w atmosferze konfliktu; poza tym jego francuskie nazwisko, co mogło upewniać klientów francuskich, że jeśli skontaktują się ze Spółką, to będzie to kontakt z Francuzem; pytano do też, gdzie właściwie pracuje - pytali go o to potencjalni klienci, dzwoniący na jego numer telefonu i z tych wszystkich przyczyn nie chciał, bo po kwietniu 2011 roku jego nazwisko łączone było z pozwaną Spółką. Przy akceptacji i recypowaniu, z powyższym uzupełnieniem, ustalonego stanu faktycznego można stwierdzić, że bez znaczenia dla oceny zasadności powództwa było ustalenie, czy strona pozwana w rzeczywistości skorzystała na tym, że dane powoda bez jego zgody figurowały przy Spółce mimo, że już tam nie pracował. Nazwisko, stosownie do art. 23 k.c., należy do kategorii dóbr osobistych człowieka i jako takie dobro podlega ochronie prawa cywilnego. Eksponowanie czyjegoś nazwiska w sposób pozwalający na identyfikację człowieka jako - w tym wypadku

- pracownika firmy upoważnionego do jej reprezentowania w kontakcie z klientami choć już pracownikiem nie jest, bez zgody tak eksponowanego, niewątpliwie stanowi naruszenie jego dobra osobistego. To strona pozwana winna wykazać, że naruszenie dobra osobistego powoda nie było bezprawne, a tego nie uczyniła. Trafnie Sąd Okręgowy podkreśla, że o naruszeniu dobra osobistego decyduje obiektywna ocena konkretnych okoliczności, nie zaś subiektywne odczucie strony zainteresowanej. Trudno jednak w zaistniałej sytuacji, jak konflikt stron związany ze sposobem zakończenia zatrudnienia powoda, zatrudnienie się powoda w innej firmie, która też wskazała jego nazwisko, dziwić się powodowi, że odczuwał dyskomfort, zwłaszcza gdy wypytywano go, gdzie właściwie pracuje, etc. Dane powoda były wykorzystywane poprzez udostępnienie użytkownikom portalu www.ccpf.org informacji handlowej pozwanej Spółki, treść której to informacji w sposób niezgodny z prawdą wskazywała, że powód jest nadal pracownikiem tej Spółki. Z treści art. 24 § 1 k.c. nie wynika (jak trafnie podnosi się w apelacji), aby na powódzie domagającym się ochrony spoczywał obowiązek wskazania jakichś negatywnych skutków; istotne jest, że opisane zachowanie strony pozwanej mogło obiektywnie stanowić podstawę negatywnych odczuć po stronie powoda. Bez znaczenia dla tej oceny jest eksponowanie przez stronę pozwaną w odpowiedzi na apelację, że być może powództwo wytoczono z uwagi na inną toczącą się sprawę, a zatem sugerowanie jakiejś retorsyjności w motywacji powoda jako inicjatora procesu w niniejszej sprawie. Podobnie bez znaczenia jest, że powód nie wykazał, by strona pozwana w spornym okresie prowadziła aktywną działalność na rynku francuskim i wykorzystywała imię i nazwisko powoda dla celów reklamy czy też w zamiarze pozyskania klientów. Możliwość takiej działalności istniała i to również mogło budzić niepokój powoda jako osoby mogącej być potencjalnie wiązana ze skonfliktowaną z nim Spółką, gdy pracował już u kogo innego. Trudno wreszcie podzielić zapatrywanie strony pozwanej, jakoby bądź to nie była świadoma, jakie dane figurują w portalu, skoro zleciła aktualizację danych na portalu (...), dopisując M. S. (1) jako członka zarządu. Z faktu zaś aktualizacji strony wynikało jednoznacznie, że pozwana Spółka posiadała taką możliwość, a więc zaniechanie usunięcia danych powoda wskazuje na jej winę i wręcz umyślność działania. Te stwierdzenia skutkować musiały uwzględnieniem powództwa w jego zmodyfikowanej postaci, a to na podstawie art. 24 § 1 k.c. i art. 448 k.c., przy czym opublikowanie oświadczenia także i w języku francuskim w ocenie Sądu Apelacyjnego nie stanowi jakiejś zbędnej i nieadekwatnej do naruszenia dobra osobistego represji, skoro pozwana Spółka działała na rynku francuskim a powód był tam jej przedstawicielem, identyfikowanym jako taki poprzez portal internetowy. Także i zasądzenie na podstawie art. 448 k.c. kwoty 500 złotych na rzecz wskazanego w wyroku celu społecznego nie może być uznane za działanie zbyt represyjne.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny uwzględnia powództwo dokonawszy stosownej zmiany zaskarżonego wyroku, orzekając jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. O kosztach procesu za pierwszą instancję orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.; skądą się na nie: opłata od pozwu w wysokości 700 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika - adwokata według norm przepisanych; o kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono również na podstawie art. 98 k.p.c. i skądą się na nie: opłata od apelacji (630 złotych) i wynagrodzenie pełnomocnika - adwokata według norm przepisanych.